

TỪ TRÊN THÁNH GIÁ NHÌN XUỐNG

Chúa Giêsu thấy những ai ?

. 3 .GIUĐA

Từ trên Thánh giá nhìn xuống, Chúa Giêsu thấy Giuđa.

Giờ này Giuđa đang ở đâu ?

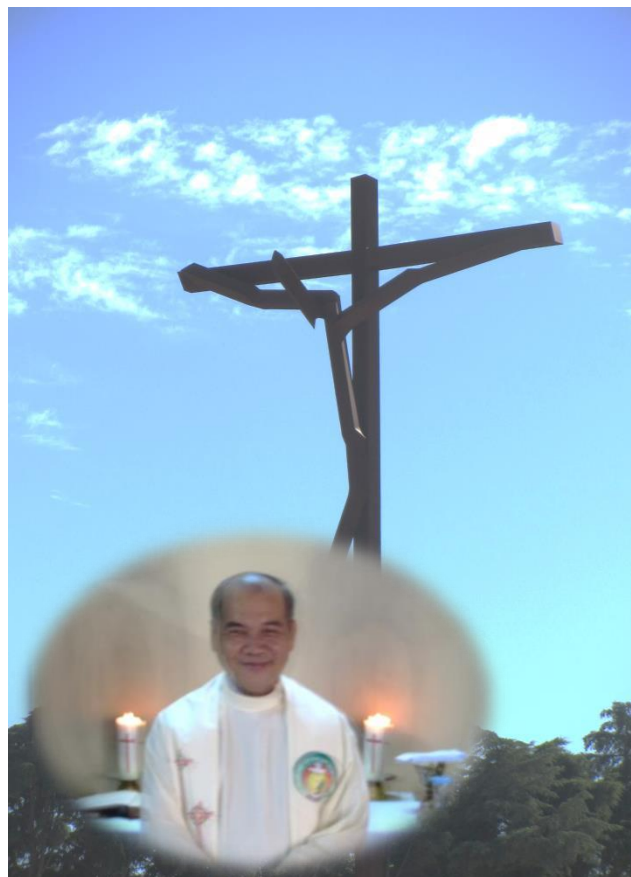
Anh ta đang treo lủng lẳng trên một cành cây ở ngoại ô thành Giêrusalem... Cùng lúc Chúa Giêsu cũng đang treo trên cây Thập Giá trên đồi Can vê.

Thật khôn cho Giuđa... Vì đâu nên nỗi ?

Giuđa là một con người nhiều tham vọng, muốn có một địa vị cao. Anh rất hồ hởi khi thấy Chúa Giêsu làm phép lạ nên đã đi theo Người. Có lẽ anh tự nhủ : “Với quyền làm phép lạ như vậy, chắc hẳn Đức Giêsu sẽ kéo hết mọi người về với Người. Dân chúng sẽ tôn Người làm vua. Người sẽ đánh đuổi quân Rôma xâm lược.

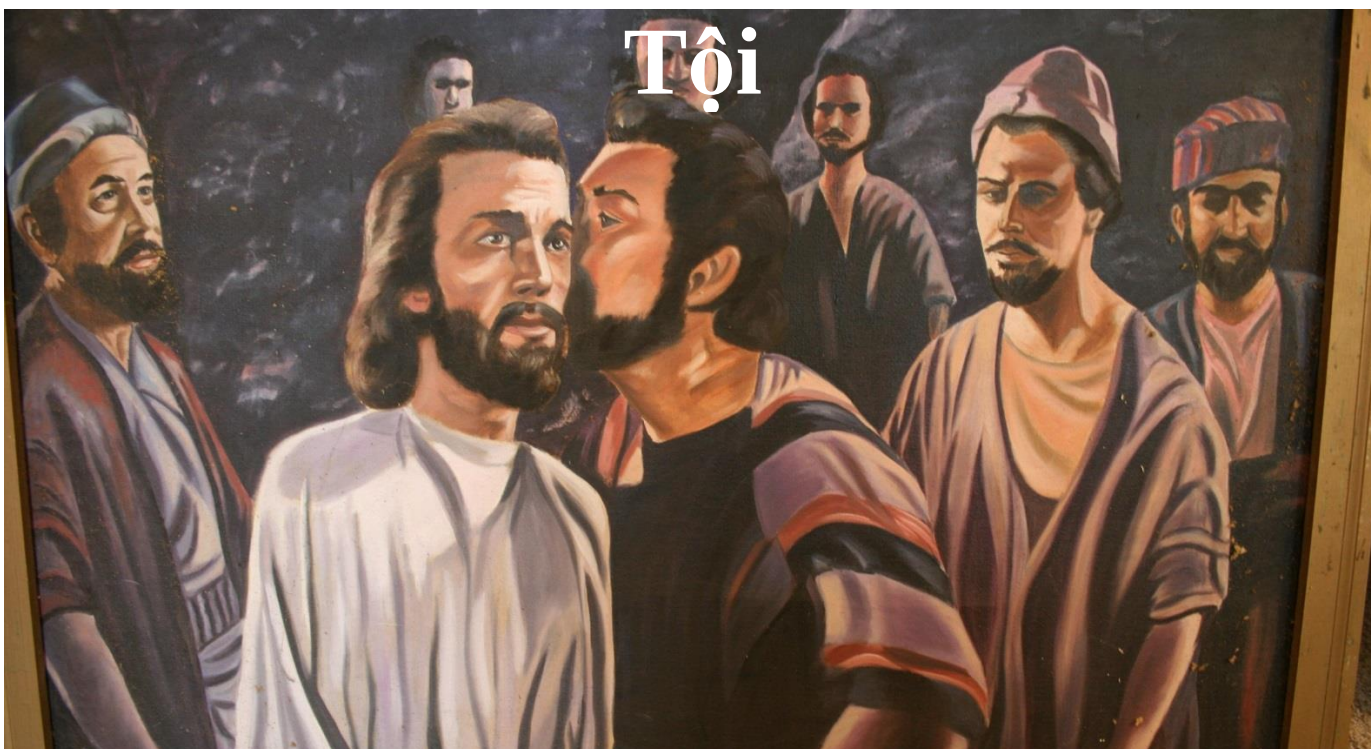
Còn mình là một trong số những kẻ thân tín của Người. Nếu mình chu toàn trách nhiệm quản lý cho Người thì mình sẽ còn được đặt làm Bộ Trưởng Tài chính. Rồi mình sẽ giàu sang, quyền thế. Ôi sung sướng biết bao !”

Thực ra nếu Giuđa hiểu Thánh Kinh, hẳn anh ta nhớ những câu tiên tri các Ngôn sứ nói Đức Kitô là một Người Tôi Tớ khiêm nhường, chịu hành hạ và bị giết chết để chuộc tội loài người... Nhưng Giuđa chỉ nhắm đến mục tiêu của mình và chỉ nghĩ đến con đường bạo lực để đạt được mục tiêu đó.

Dần dần Giuđa đâm ra chán Chúa Giêsu và cho rằng mình đã làm khi làm tông đồ của Người. Giuđa nhận thấy rõ các nhà lãnh đạo Do thái giáo ngày càng thù ghét Chúa Giêsu. Thế nào cũng tới ngày họ bắt Chúa Giêsu cùng với các đệ tử của Người. Giuđa cũng biết họ đã nhận ra anh là một đệ tử của Người và như thế thì sẽ bị liên lụy.

Làm sao đây ? Giuđa quyết định thay đổi chiến tuyến. Anh sẽ phản lại Chúa Giêsu, vì có như thế may ra anh sẽ cứu vãn tình thế của mình.

Việc này rất dễ. Giuđa biết rõ nơi Chúa Giêsu thường đến để qua đêm mỗi khi Người lên Giêrusalem. Đó là một khu vườn ở ngoại thành, dưới chân đồi Cây Dầu. Vậy Giuđa sẽ tìm đến gặp những kẻ thù ghét Chúa Giêsu và thương lượng với họ. Anh sẽ dẫn họ đi bắt Người, và họ sẽ trao cho anh 30 nén bạc, đúng giá mua bán một tên nô lệ. Giuđa còn hy vọng cuộc mua bán này sẽ giúp anh có thêm những người bạn mới.

Vài ngày sau, Chúa Giêsu cùng các tông đồ ăn một bữa ăn từ biệt tại một căn nhà ở Giêrusalem. Giuđa cũng có mặt. Chúa Giêsu vốn thấu suốt mọi sự trong lòng mọi người nên giữa bữa ăn, đột nhiên Người báo cho các tông đồ hay có một người trong nhóm sẽ phản Người. Lời ấy như một quả bom nổ tung làm mọi người bàng hoàng. Mọi người ngừng ăn, nhìn nhau và tự hỏi ai mà cả gan làm chuyện động trời như vậy... Giuđa hiểu là Thầy đã lật tẩy mình, nhưng anh tỉnh bơ không nao núng. Gioan, lúc đó đang nằm cạnh Chúa Giêsu, nghiêng qua Người hỏi nhỏ : “Xin Thầy cho con biết. Ai vậy ?” Chúa Giêsu cũng trả lời nhỏ : “Là người mà Thầy sẽ trao miếng ăn này”. Người do thái có thói quen để tôn vinh một khách mời là chủ nhà trao cho người đó một miếng ăn đã chuẩn bị sẵn : một miếng thịt hoặc một miếng bánh chấm nước sốt. Chúa Giêsu trao miếng ăn cho Giuđa. Bằng cử chỉ này, Người muốn kêu gọi lương tâm anh lần cuối, Người tỏ cho anh thấy Người vẫn thương mến anh... Lẽ ra Giuđa nên chộp lấy cơ hội này để từ bỏ ý định xấu xa. Anh chỉ cần đưa mắt nhìn lại Thầy thì cũng đủ cho Thầy hiểu anh đã hối hận... Tuy nhiên Thiên Chúa không ép lòng ai cả, và mọi người ai cũng có tự do đáp lại hay phản bội tình yêu của Người... Giuđa khóa mình trong lòng kiêu ngạo và sự hận thù... Chúa Giêsu hiểu Giuđa ngoan cố nên nhẹ nhàng nói : “Vậy thôi, con muốn làm gì thì làm nhanh đi...” Thế là Giuđa ra khỏi phòng, đi sâu vào đêm tối...

Tối hôm đó, Chúa Giêsu không bỏ thói quen thường lệ. Người dẫn các tông đồ đến Vườn Cây Dầu.

Vài giờ sau, Giuđa dẫn đầu một đám lính, trang bị gươm giáo và đèn đuốc. Nhưng làm sao nhận ra Chúa Giêsu được giữa nhiều người khác... nhất là trong những ngày mùa lễ Vượt qua này có rất nhiều người hành hương ngủ đêm trong Vườn Cây Dầu này ? Nhưng Giuđa đã tiên liệu và đã có sẵn giải pháp : “Tôi hôn chào ai thì chính là người đó.. Mau bắt lấy và giữ cho thật chặt”. Mọi sự diễn ra đúng như Giuđa sắp xếp. Chỉ có một chi tiết bất ngờ : Khi anh hôn chào Chúa Giêsu, Người hỏi : “Này anh bạn. Anh dùng một cái hôn để phản tôi vậy sao !”

Hôm sau, Giuđa hay tin Thượng hội đồng đã kết án xử tử Chúa Giêsu. Lúc đó anh mới hối hận vì đã phản bội Người. Anh đã không lường trước sự việc lại xảy ra nhanh chóng và tồi tệ như vậy. Thế là anh đến gặp những kẻ thù ghét Chúa Giêsu và nói : “Tôi đã làm sai... Tôi đã nộp một người vô tội...” Nhưng họ lạnh lùng đáp : “Mặc kệ mày. Chuyện đó không ăn thua gì tới chúng tao. Bây giờ kẻ như đã xong chuyện. Trễ quá rồi”.

Tuy nhiên đối với Giuđa thì vẫn chưa trễ. Anh vẫn còn có thể tìm đến Chúa Giêsu xin Người tha thứ... Nhưng than ôi, anh vẫn giam mình trong tuyệt vọng... Anh chán ghét tất cả, chán ghét người khác, chán ghét chính mình... Anh ra khỏi thành, leo lên một tảng đá, rút dây lưng tròng vào cổ, cột vào một nhánh cây, rồi buông mình treo lủng lẳng giữa khoảng không...

Từ trên Thánh Giá nhìn xuống, Chúa Giêsu cũng nhìn thấy tôi.

1. Phải chăng tôi cũng phản nào giống Giuđa : để thành đạt, để có một địa vị, để nổi danh, để giàu có... tôi đã dám làm tất cả, kể cả tội lỗi ?

2. Phải chăng đôi khi tôi không can đảm đi xưng tội, thú nhận các tội lỗi tôi đã phạm bởi vì tôi nghĩ những tội đó quá nặng, tôi cho rằng chỉ có tôi mới dám phạm những tội ấy... Tôi quên rằng Thiên Chúa là Đấng thương xót vô cùng luôn sẵn sàng tha hết mọi tội lỗi của tôi ?

3. Có khi nào tôi nghĩ đến các kitô hữu ở những nước bách hại đạo không, để cầu nguyện cho họ được can đảm sống đạo, không phản bội Chúa, không bán đứng các anh em tín hữu khác ?

TỰ TỬ

